

F. t. l. om handel med brugte genstande samt pantelånervirksomhed.

nærmere regler inddrages af politiet. Til udstedelse af nye pantelånerbevillinger kræves justitsministeriets samtykke.

De virksomheder, der har bevilling, er undergivet *tilsyn af politiet*, og bevillingshaverne har efter loven pligt til, før genstande købes eller modtages som pant, at have opmærksomheden henvendt på, om der foreligger omstændigheder, der kan begrunde mistanke om manglende lovlig adkomst. I så fald såvel som i tilfælde, hvor købte eller pantsatte genstande efterlyses af politiet, skal der omgående ske underretning til politiet (fremlysning).

I de *administrative regulativer*, der er udstedt i henhold til loven, er der fastsat regler om bl. a. indretning og førelse af forretningsbøger, pligt til at afkræve kunder legitimation, forbud mod forandring eller salg af købte genstande i en uge efter købet, pligt til at gennemgå og opbevare politiets fortegnelse over efterlyste koster og til at føre særlige registre over efterlyste effekter.

Lovens bestemmelser om tilsyn og om pligt til at udvise agtpågivenhed ved indgåelse af aftaler om lån eller køb og lovens bemyndigelse til udfærdigelse af regulativer gælder ikke blot for virksomheder, hvortil der kræves bevilling. Disse bestemmelser omfatter også anden handel med visse arter af brugte genstande, som erfaringsmæssigt ofte er genstand for tyveri.

Der er fastsat følgende administrative bestemmelser i henhold til loven:

Bekendtgørelse nr. 389 af 30. juli 1921 af regulativ for pantelånervirksomhed, bortset fra belåning af lotterisedler,

bekendtgørelse nr. 390 af samme dato af regulativ for handel med brugte genstande,

bekendtgørelse nr. 83 af 15. marts 1923 af regulativ for pantelånervirksomhed med hensyn til lotterisedler,

anordning og regulativ nr. 48 af 20. februar 1930 angående handel med brugte cykler og cykledele, anordning og regulativ nr. 49 af samme dato angående forauktionering af brugte cykler og cykledele samt

anordning og regulativ nr. 261 af 28. juli 1938 angående handel med brugte dele af motorkøretøjer og erhvervsmæssigt opkøb af guld- og sølvvarer, juveler, ure, brugte klæder, brugte musikinstrumenter og brugte radioapparater samt omsmeltnings af ædle metaller.

De fleste af regulativerne er siden udfærdigelsen undergået mindre ændringer.

Efter de foreliggende oplysninger har den gældende lov i alt væsentligt virket tilfredsstillende.

På en række punkter må loven dog betragtes som forældet. Dette gælder navnlig den centrale bestemmelse i § 1, stk. 1, der afgrænser de former for handel med brugte genstande, hvortil der kræves bevilling — idet denne afgrænsning er foretaget ved henvisning til reglerne i næringsloven af 1857; også om andre af lovens bestemmelser gælder det, at de enten henviser til love, som nu er ophævet eller må anses for ændret ved senere lovgivning. Hertil kommer, at nogle af lovens bestemmelser har et indhold, der ikke er i overensstemmelse med de principper, som i de senere år er fulgt i tilsvarende lovbestemmelser.

På denne baggrund er det fundet påkrævet, at der i forbindelse med, at der nu i folketinget er fremsat forslag til en ny næringslov, sker en revision af loven om pantelånervirksomhed og handel med brugte genstande.

Det foreliggende lovforslag er udarbejdet efter forhandling med de interesserede erhvervsorganisationer, politimesterforeningen og politidirektøren i København.

Lovforslaget indeholder ikke væsentligere realitetsændringer af loven af 1921, men går i hovedsagen alene ud på en ajourføring og forenkling af denne lovs regler.

Til belysning af lovgivningens praktiske anvendelsesområde kan oplyses, at der for tiden er meddelt godt 2.000 bevillinger til handel med brugte genstande, men kun 7 bevillinger til pantelånervirksomhed (alle i København).

Til § 1.

Til stk. 1 og 2.

A. *Handel med brugte genstande (stk. 1, nr. 1, og stk. 2, nr. 1-3).*

Efter loven af 1921 kræves bevilling dels til pantelånervirksomhed, dels til handel med brugte genstande, bortset fra a) handel med brugte bøger og b) handel, der sker i henhold til nærmere angivne paragraffer i næringsloven af 1857 om håndværkeres, industridrivendes og handlendes adgang til at sælge brugte genstande. Til disse sidstnævnte regler svarer nu bestemmelserne i §§ 24-26 i næringsloven af 1931. Herefter kan håndværkere og industridrivende sælge dels brugte genstande, der er fremstillet eller bearbejdet af dem selv eller andre, og som hører til det pågældende fag eller udgør dele af eller tilhører til fagets frembringelser, dels (også brugte) maskiner, redskaber og materialer, der benyttes i faget m. v.; handlende kan sælge brugte genstande som led i forretningsvirksomhed, der omfatter afsætning af nye genstande.